

Warszawa, 10 sierpnia 1934 r.

D06c 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Nr 20073.

Kl. 8 b, 28.

Kulmbacher Spinnerei
(Kulmbach, Niemcy).

Maszyna do rozcinania nitek, łączących podwójnie lub wielokrotnie tkanę aksamity.

Zgłoszono 11 lutego 1932 r.

Udzielono 5 maja 1934 r.

Pierwszeństwo: 19 marca 1931 r. (Niemcy).

Do rozcinania nitek, łączących powierzchni podwójnie lub wielokrotnie tkanych aksamitów, stosuje się ruchome noże taśmowe. Tkaniny, których nici łączące mają być rozcinane, przechodzą w znanych maszynach do noża taśmowego przez szczelinę, utworzoną z dwóch nieruchomych części, znajdujących się w pewnej od siebie odległości. Rozłączone cięciem noża poszczególne tkaniny ściągane są przez walce, zaopatrzone w igły. Przy stosowaniu tego rodzaju urządzeń zdarza się, że nitki łączące nie zostają rozcięte w pożądanem miejscu. Gdy jedną warstwę tkaniny ciągnie się silniej od drugiej, zdarza się, że nóż przetnie tkaninę podstawową.

Te same niedogodności posiadają również maszyny, których noże poruszają się pomiędzy tkaninami podstawowymi. Ponieważ proces przecinania nitek we wszystkich tych maszynach ulega przerwie w chwili, gdy nóż znajduje się przy jednym lub przy drugim brzegu tkaniny, trwa więc on stosunkowo długo.

Proponowano już, aby do rozcinania złączonych tkanin, wykonanych z grubej przędzy, stosować większą liczbę noży, przymocowanych do łańcucha bez końca, biegnącego po krążkach. Wówczas tkaninę doprowadzają do noża walce, które, znajdując się od siebie stosunkowo daleko, materiału nie ściskają. Z tego powodu maszy-

ny te nie nadają się do dokładnego oddzielania tkanin delikatniejszych, posiadających powierzchnie włochate.

Według wynalazku, w celu usunięcia niedogodności znanych maszyn, umieszcza się ostrze ruchomego noża taśmowego w odstępie pomiędzy dwoma walcami ściskającymi i przesuwającymi tkaninę ku ostrzu, które rozcina łączące nitki naczesa w pożądanym miejscu. Dzięki temu, że do przesuwania tkaniny stosuje się walce, które tkaninę należy ściśnąć i przesuwać ku ostrzu noża i jednocześnie utrzymują ją we właściwym położeniu względem noża podczas rozcinania, unika się rozcinania wadliwego. Istotnym w tem jest fakt, że rozcinanej części tkaniny nie ciągnie się inaczej niż inne jej części, wobec czego nic nie powoduje przesunięcia płaszczyzny środkowej tkaniny względem noża. Niema więc powodu do wadliwego rozcinania złączonych tkanin.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku, przyczem na fig. 1 przedstawiono przekrój poprzeczny maszyny, a na fig. 2 — widok w perspektywie najważniejszych części maszyny.

Taśmowy nóż 1 prowadzony pomiędzy listwami 2, porusza się po kołach 3, które go napędzają i utrzymują w pożądanym naprężeniu. Tkanina 4, która ma być rozcinana, leży na stole 5, pod którym znajduje się napędzający walec 6. Walec ten obraca znajdujący się pod tkaniną 4 i posuwający

ją walec 7, który można przesuwać w kierunku pionowym. Nad tkaniną znajduje się walec posuwający 8, który można przesuwać w kierunku pionowym i na który działa walec 9 również przesuwany w kierunku pionowym. Walce 8 i 9 są umieszczone w części 10 kadłuba. Odległość między walcami 7 i 8, względnie siłę, z jaką ściśkają one tkaninę, można regulować zapomocą śrubowych sworzni 11, które cisną na łożysko walca 9. Taśmowy nóż 1 jest prowadzony w ten sposób względem walców 7 i 8, że tkanina przesuwana ku ostrzu noża zostaje rozcinana np. w płaszczyźnie środkowej. W ten sposób rozcina się nitki wątki, przechodzące od jednej tkaniny podstawowej ku drugiej.

Walce 8 i 9 można również napędzać. Dolna część noża taśmowego porusza się pomiędzy dwoma szlifierskimi krążkami 12, które go stale wygładzają.

Zastrzeżenie patentowe.

Maszyna do rozcinania nitek, łączących podwójnie lub wielokrotnie tkane aksamity, zapomocą ruchomego noża taśmowego, znamienna tem, że ostrze noża taśmowego (1) przesuwa się w szczelinie pomiędzy dwoma ściśkającymi tkaninę walcami (7, 8).

Kulmbacher Spinnerei.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

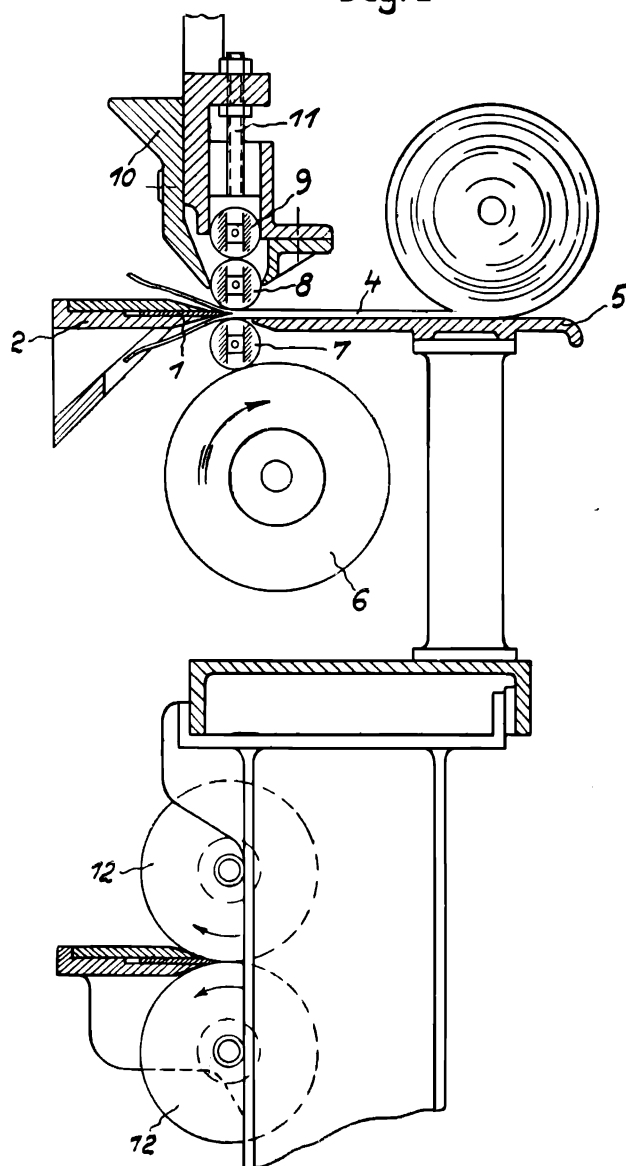

Fig.2.

